

Algunes mesures repressives des de 1482 a 2011

1482 Comença la repressió i crema de la Bíblia Valenciana fins al punt que durant anys es va dubtar de la seua existència.

1560 El Tribunal del Sant Ofici insta a que “en los negocios de la fe todo se proceda en lengua castellana”

1561 El Tribunal del Sant Ofici “obliga a que no se escriban los procesos en lengua catalana”.

1624 En el memorial del Comte Duc d'Olivares a Felip V de Castella hi diu que “treballi i pensi amb consell mundà i secret per a reduir aquests regnes de què es compon Espanya per a l'estil i lleis de Castella sense cap diferència”.

1661 Lluís XIV atorga al Collège de Jésuites, a perpetuïtat, les classes de gramàtica a la Universitat de Perpinyà, a través de les quals s'introdueix el francès entre la noblesa, el clergat i la burgesia.

1672 Ordenança per a promoure escoles per a l'ensenyament en francès.

1682 Ordre que exigeix la llengua francesa als rossellonesos per obtenir càrrecs públics i obtenir títols honorífics i dóna sis mesos per aprendre'l.

1683 Prohibició als rossellonesos d'estudiar al Principat.

1700 Edicte pel qual Lluís XIV promulga que tots els procediments judicials, les deliberacions del magistrats municipals, les actes notariais i tota mena d'actes públics cal que siguin en francès sota pena de nul·litat.

1700 Lluís XIV de França deixa escrit que l'ús del català repugna i és contrari a l'honor de la nació francesa”.

1707 – 1719 Decrets de Nova Planta de València (1707), Mallorca (1715), Catalunya (1716) i Sardenya (1719). On es prohibeix l'ús oficial del català.

1707 Comença la castellanització, substitució o eliminació de topònims al País Valencià. El 6 de desembre, Macanaz fa un ban públic a València amb l'ordre de Felip V de construir en el lloc on estava Xàtiva, una nova població anomenada “Ciudad de San Felipe” (en castellà). Veure Extermini de Xàtiva.

1707 o voltants Desaparició del topònim Isla de Xàtiva dels mapes posteriors d'Amèrica.

1712, 20 de febrer – Es dicten instruccions secretes al corregidors del territori català: “Pondrá el mayor cuydado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto, sin que se note el cuydado”.

1714 Felip V de Borbó deixa escrit que “es procuri traçudament anar introduint la llengua castellana en aquells pobles on no la parlen”.

1715 La Consulta del Consell de Castelles escriu que a l'aula no hi ha d'haver cap llibre en català, on tampoc es parlarà ni escriurà aquesta llengua i on la doctrina cristiana s'ensenyarà i serà apresada en castellà. Afegeix que “no s'han d'escollir mitjans febles i menys eficaços sinó els més robusts i segurs, esborrant de la memòria dels catalans tot allò que pugui conformar-se amb les seves abolides constitucions, ussàtics, furs i costums”.

1716 Ordre que a Perpinyà es prediqui només en francès.

1755 En l'article 10 del Decret de Visita del Provincial dels Escolapis es mana a tots els religiosos de l'ordre a parlar només en castellà i llatí, tant entre sí com amb la resta de la població. La pena per parlar en català és viure a règim de pa i aigua.

1768 El comte d'Aranda promou una reial cèdula per la qual es prohibeix l'ensenyament del català a les escoles de primeres lletres, llatinitat i retòrica; es foragita el català de tots els jutjats, i es recomana que ho facin també les cúries diocesanes.

1768, 23 de juny – “Real Cédula de S.M. a consulta de las del Consejo, reduciendo el arancel de los derechos procesales a reales de vellón en toda la Corona de Aragón, y para que en todo el Reino se actúe y enseñe en lengua castellana, con otras cosas que se expresan”.

1772 Reial cèdula per la qual es mana que tots el mercaders i comerciants majoristes i a la menuda portin els llibres de comptabilitat en castellà.

1776 El bisbe de Mallorca obliga a utilitzar el castellà a les parròquies i en l'ensenyament del catecisme.

1780 El comte de Floridablanca promulga una reial provisió per la qual obliga que totes les

escoles han d'ensenyar la gramàtica de la Reial Acadèmia Espanyola.

1794 La Convenció Nacional Francesa decreta l'ensenyament generalitzat del francès per accelerar la desaparició dels “idiomes feudals”.

1799 Reial cèdula que prohibeix “representar, cantar y bailar piezas que no fuesen en idioma castellano”.

1801 Manuel de Godoy obliga que a cap teatre no es representi cap obra que no sigui en castellà.

1802 En caure Menorca sota la jurisdicció de l'Estat espanyol per l'abandó dels anglesos, el capità general de l'illa ordena tot seguit que a les escoles només s'ensenyi el castellà.

1816 El diputat Morera i Galícia defensa una proposició per garantir el lliure ús del català en tots els àmbits. Romanones respon que la cooficialitat és inacceptable, i la proposta del diputat català és derrotada, al Congrés, per 120 vots contra 13.

1821 El Pla Quintana obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.

1825 El Pla Colomarde intenta instituir l'ensenyament oficial uniforme en castellà: es prohibeix l'ús del català a les escoles.

1828 El bisbe de Girona obliga que els llibres parroquials es facin en castellà.

1834 La Instrucció Moscoso de Altamira obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.

1837 Un edicte reial imposa càstigs infamants als infants que parlen català a l'escola. Al mateix temps la instrucció del Gobierno Superior Político de Baleares mana castigar als escolars que parlin català mitjançant la delació dels alumnes.

1838 El Reglament Vallgornera obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.

1838 Es prohibeix que els epitafis dels cementiris siguin en català.

1843 Reglament Orgànic de les Escoles Normals d'Instrucció Primària del Regne (d'Espanya) inclou entre el currículum obligatori la Gramàtica Castellana, així com història d'Espanya, nocions de literatura espanyola, etc.

1857 Llei Moyano d'instrucció pública, la qual només autoritza el castellà a les escoles.

1862 Llei del notariat que prohibeix les escriptures públiques en català.

1867 Prohibició que les peces teatrals s'escriguin exclusivament “en los dialectos de las provincias de España”, per part del ministre de Governació espanyol González Bravo.

1870 Llei del Registre Civil que hi priva l'ús del català.

1881 Llei d'enjudiciament civil que prohibeix l'ús del català al jutjat.

1896 La Dirección general de Correos y Telégrafos prohibeix parlar en català per telèfon a tot l'estat espanyol.

1900 Una pastoral del bisbe Josep Morgades sobre la necessitat del catecisme i de la predicació en llengua catalana fou controvertida en el senat i el parlament i per la premsa de Madrid i àdhuc pel secretari d'estat del papa, Mariano Rampolla.

1902 Reial decret de Romanones que obliga a l'ensenyament del catecisme en castellà.

1902, 15 de desembre – Menéndez Pidal publica l'article “Cataluña bilingüe” a *El Imparcial* de Madrid, on defensa el decret Romanones afirmant, per exemple, que les “Corts catalanes mai no varen tenir per llengua oficial el català”.

Prohibició dels Jocs Florals de Barcelona de Barcelona per ordre militar.

Prohibició també a Palma.

1917 Reglament de la Llei del Notariat que prohibeix l'ús del català.[17]

1923 Circular que obliga a l'ensenyament del castellà.

1924 El general Lossada és nomenat president interí de la Mancomunitat de Catalunya i implantà l'ensenyament en castellà a les escoles de la Mancomunitat

1924 Els Jocs Florals de Barcelona s'han de celebrar a Tolosa a causa de la dictadura de Primo de Rivera.

1924 Antoni Gaudí, a l'edat de 72 anys és detingut i apallissat per negar-se a parlar en castellà davant la policia.

1924 Per Reial Ordre espanyola, se sancionaran els mestres que ensenyin en català.

1926 Reial ordre que afecta qui es negui a utilitzar el castellà. Reial decret pel qual se sanciona l'ensenyament del català amb el trasllat del mestre.

1936 Prohibició governativa a Mallorca d'usar el català a les escoles i als comerços, signada per Mateu Zaforteza Musoles.

1938 Juan Merida és multat pel Delegat de Seguretat Interior i Ordre públic de Sevilla i la seva Província, per “la seva falta de patriotisme i descortesia en parlar en el dialecte català en el menjador de l’Hotel Itálica”.

1938 En entrar a Lleida, les tropes franquistes tirotegen aquelles plaques del cementiri que estan escrites en català.

1939 Franco diu “La unitat nacional la volem absoluta, amb una sola llengua, el castellà, i una sola personalitat, l’espanyola.”. En conseqüència a aquesta política s’emprenen moltes accions com la derogació de l’Estatut de Catalunya, la lluita contra rètols, anuncis i papers en català, circulars sobre el català a l’escola, iniciant-se la més dura repressió de la història contra el català. ---Ordre del Ministerio de Educación Nacional espanyol on se suprimeix qualsevol ensenyament relacionat amb la cultura catalana. És abolit l’ensenyament de filologia catalana, història moderna de Catalunya, geografia de Catalunya, Dret Civil Català, història de l’art medieval català...

---A les fàbriques s’instal·len rètols on es prohibeix explícitament als obrers parlar en català.

---L’Institut d’Estudis Catalans, ens normativitzador del català, es converteix en el Instituto de la Hispanidad de Barcelona.

---La casa de Pompeu Fabra, normativitzador del català, del carrer de la Mercè de Barcelona, és assaltada i la seva immensa biblioteca personal cremada enmig del carrer.

---S’instal·la un gran rètol a la zona ocupada feia poc de la ciutat de Lleida: “Si ets patriota parla en espanyol”.

4 de febrer les planxes d’edició i els romanents editorials del Diccionari General de la Llengua Catalana són destruïts per l’exèrcit espanyol.

25 de febrer Ban de l’alcalde accidental d’Olot on prohibeix la presència del català en tots els àmbits.

4 de març Ban de l’alcalde de Mollet del Vallès on s’obliga a redactar en castellà tots els rètols escrits en català.

28 de març El Palau de la Música Catalana passa a dir-se Palacio de la Música.

31 de març L’ajuntament de l’Hospitalet de Llobregat acorda treure tots els indicadors dels carrers en català.

18 d’abril El governador civil de Tarragona Mateo Torres prohibeix els rètols en català als establiments i a la via pública.

3 de maig Ordre del comandant militar espanyol de Bellver de Cerdanya per a què desapareguin tots els rètols o anuncis “en llengua regional”.

7 de maig El General en Cap de Catalunya multa a M. Casanovas Guillen amb 2.000 pessetes per dirigir-li una instància en català.

20 de maig El comandant militar espanyol de Granollers dóna vuit dies de termini per substituir tots els rètols i anuncis del català al castellà.

27 de maig L’ajuntament de Lleida acorda que tots els seus serveis es facin en castellà.

7 de juny L’ajuntament de Breda obliga a canviar totes les plaques de retolació dels carrers del català al castellà.

16 de juny El comandament militar espanyol de Sant Hipòlit de Voltregà ordena que en 48 hores se substitueixin tots els rètols en català pel castellà.

24 de juny L’alcaldia d’Olot ordena tapar o esborrar tots els rètols públics en català.

9 d’agost Un ban de l’ajuntament de Sant Feliu de Llobregat prohibeix parlar en català als funcionaris tant a dins com a fora dels edificis oficials.

10 d’agost És detingut el professor de la UAB Bel·larmí Rodríguez i Arias per fer classes en català.

7 de setembre El Centre Excursionista de Catalunya és obligat a traduir el seu nom al castellà.

17 d’octubre El cinema Euterpe de Sabadell és multat i clausurat durant quinze per haver parlat el seu director, Tomàs Pasarissas, en català.

28 d’octubre Carta del ministre espanyol de Governació, Ramón Serrano Suñer, enviada a tots els bisbes catalans per comunicar-los la nova normativa d’usos lingüístics en la comunicació de l’Església amb els feligresos “hasta tanto que el idioma español sea entendido por todos (lo que se logrará con una tenaz labor escolar)”.

25 de desembre La representació teatral d'Els Pastorets a la Garriga és obligada a fer-la en castellà.

1940 Circular sobre el “Uso del Idioma Nacional en todos los servicios públicos” per la qual es prohibeix el català. Ordre ministerial que prohibeix el català a les marques comercials.

Prohibició del català al cinema.

1941 Els Jocs Florals de Barcelona queden prohibits i fins al 1970 se celebren en la clandestinitat.

1944 Decret que aprova el nou Reglament notarial segons el qual necessàriament cal fer les escriptures en castellà.

1945 Ordre ministerial que obliga a batejar els vaixells en castellà. “Nueva ley de educación primaria” que només deixa ensenyar en castellà.

1947 Suspeses les edicions de Marià Manent per estar en català.

1948, 25 de desembre - la censura espanyola prohibeix informar de la mort de Pompeu Fabra i no s'admeten les esqueles als periòdics.

1952 Se segresta la revista *Aplec*. El governador de Barcelona, Felipe Acedo, els diu als editors: “¿Ustedes creen que hemos hecho la guerra para que el catalán vuelva a ser de uso público?”

1953 Es prohibeix a València la revista *Esclat* per estar en català, tot i que acabà publicant-se clandestinament.

Es prohibeix l'edició d'una novel·la de Miquel Llor per estar en català.

1955, 2 de setembre. Fase preliminar de la segregació del Bisbat de Lleida: el Decret de la Sagrada Congregació Consistorial *Cesaraugustanae et aliarum* agrega els municipis catalanoparlants de Mequinensa i Faió a l'arxidiòcesi de Saragossa. La segregació es completaria durant l'anomenada “transició democràtica”. La persistència de l'episcopat espanyol, acompanyada de la passivitat i indiferència del poble i autoritats catalanes, va aconseguir trencar 800 anys d'homogeneïtat del Bisbat de Lleida, separant la Franja de Ponent del seu territori històric i cultural i obligant-la a incorporar-se a un nou bisbat situat fora de l'àmbit cultural català.

1956 Reglament de presons: els presos tan sols poden parlar en castellà.

1957 Al Registre Civil els noms només seran en castellà.

1961: Nou Reglament de Telègrafs pel qual es prohibeix el català.

La junta directiva de la Federació Catalana de Muntanyisme és destituïda per la Delegación de Educación Física y Deportes espanyols en assabentar-se que les seves assemblees es feien en català.

1968 Prohibició a Joan Manuel Serrat de cantar en català a l'Eurovisió.

1978. La Constitució Espanyola relega a un paper secundari el català en els territoris on és llengua pròpia, ja que el castellà es referma com a llengua oficial de tot l'Estat i l'única que els espanyols tenen l'obligació de conèixer (art. 3.1), si bé permet que els estatuts d'autonomia reconeguin d'altres llengües com a cooficials a les respectives comunitats autònomes (art. 3.2), però assolint un rang secundari de “dret” i no d’obligació”.

Malgrat aquests fets, el rei d'Espanya va declarar el 2001: «Mai no fou la nostra llengua d'imposició, sinó de trobada. Ningú no fou mai obligat a parlar en castellà. Foren els pobles més diversos qui feren seu, per voluntat libèrrima, l'idioma de Cervantes.».

1976-2008. Es publiquen almenys 149 Reials Decrets i altres normatives per garantir l'obligatorietat de l'etiquetatge de productes alimentaris i d'altres en castellà front a l'única llei que hi ha, per exemple, a Catalunya.

1986. Llei de patents que obliga el castellà en la documentació prestada.

1989. Reial decret que aprova el Reglament del Registre Mercantil. Obliga que les inscripcions es facin exclusivament en castellà.

1995. La Llei 30/1995 d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Obliga que les pòlisses siguin en castellà.

1995, 17 de setembre. Fase final de la segregació del Bisbat de Lleida amb el decret *Ilerdensis et Barbastrensis de finum mutatione*, 84 parròquies cultural i tradicionalment catalanes del Bisbat de Lleida a la Ribagorça, la Llitera i el Baix Cinca havien de passar immediatament al Bisbat de Barbastre-Montsó.

1998, 15 de juny. Segregació definitiva del Bisbat de Lleida. Les últimes 27 parròquies catalanoparlants de la Franja de Ponent passen al bisbat de Barbastro-Monzón.

2001 El Tribunal Superior de Madrid nega a un ciutadà català el dret a disposar del document d'identitat en català i el passaport, per un defecte de forma. Un temps després tots els DNI a Catalunya en faran en castellà i en català, figurant sempre primer el castellà.

2005, 20 d'abril - un jove de 16 anys de Xàtiva és retés per la Policia Nacional a la porta del seu institut i conduït a la Comissaria de Xàtiva, per parlar en català. Segons el menor, els agents el comminaren a «parlar en cristià».

2006, 15 de juliol - segons informa el diari *Levante* un jove d'Ondara que es va negar a parlar en castellà en un control policial a El Verger rep dues multes per no comunicar un canvi de domicili i per tindre l'assegurança caducada (eren les 0:30 i li acabava de caducar).

2007, 23 d'abril, entra en vigor el nou Estatut d'Autonomia d'Aragó que no reconeix l'oficialitat del Català a la Franja de Ponent.

2007, 24 d'agost de 2007, Xavier Pons, regidor d'Ondara, denuncia assetjament de la policia per parlar català, durant un control de què va ser objecte.

2008 Escola Valenciana denuncia que 70.000 alumnes al País Valencià han de deixar d'estudiar en català quan passen a secundària per la "mala planificació" de l'administració, que té un professorat bilingüe en només el 64%. 24,9% dels alumnes valencians estudien en català al curs d'enguany.

2008 *Manifiesto por una lengua común* signat per intel·lectuals espanyols, que defensa la asimetria política entre el castellà i les altres llengües cooficials .

2008, 26 de setembre - grups vinculats al Grup d'Acció Valencianista i a España 2000 agredeixen als assistents al Correllengua de Gandia amb insults i pedres. Com a conseqüència, Maite Peiró, regidora del Bloc Nacionalista Valencià d'Alqueria de la Comtessa es ferida al cap i ha de ser traslladada a l'Hospital Francesc de Borja.

2008 Dos joves de Banyoles i Girona són jutjats a l'Audiència Nacional a Madrid, el jutge José María Vázquez Honrubia no va permetre que declaressin davant la voluntat de fer-ho en català. El judici finalment fou anul·lat per aquest fet que havia provocat la indefensió dels processats.

2008 Declaració de *l'Académie Française*.

2009, juliol - la Plataforma per la Llengua va denunciar que l'empresa Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) els havia vetat la seva darrera campanya publicitària, la que duia per lema *El català suma* i que llançava en motiu dels quinze anys del naixement de l'entitat.

2009, juliol - el sindicat CCOO de Catalunya presenta un recurs de cassació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) només en català. Aquest tribunal va presentar una diligència en la qual donava deu dies hàbils a CCOO per presentar el recurs també en castellà. Davant d'això, el sindicat va presentar un recurs de reposició basat en la infracció de diversos articles legals, així com de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries. Finalment, el desembre, el Tribunal Suprem (TS) va reconèixer el dret del sindicat CCOO de Catalunya a presentar un recurs de cassació només en català.

2009, setembre - es difon que, segons una denúncia presentada, un Guàrdia Civil agredeix un jove a l'Aeroport de Palma per no parlar en castellà.

2009, setembre - una dona que feia el DNI al seu fill és detinguda per parlar pel mòbil. La dona ha denunciat que, en realitat, el motiu era que parlava en català.

2009, octubre - en un judici a Elx, la jutgessa i el fiscal menyspreen la utilització del català per part d'un veí d'Alacant i el comminen a usar el castellà, afirmant que tenia "el deber y la obligación de hablar la lengua oficial en todo el estado", malgrat que la llei digui el contrari.

2009, octubre - el Partit Aragonès Regionalista (PAR), que forma part del govern aragonès en coalició amb el PSOE, pretén denominar «aragonès» al català de la Franja i fer desaparèixer qualsevol referència al català. Va arribar a afirmar en una nota que els seus col·lectius locals "reclamen respecte i reconeixement per a l'aragonès que es parla en la zona oriental, i rebutjar frontalment i sense pal·liatius la imposició com a llengua pròpia i històrica d'Aragó".

2009, octubre - La Federació d'Associacions de la Tercera Edat de Catalunya (FATEC) va suspendre temporalment la seva participació dins la Confederación Española de Organizaciones de Mayores, en protestar per una declaració del president de CEOM relacionada amb la política

lingüística del govern català. Després d'un procés Jurídic intern, la Confederación Española de Organizaciones de Mayores va expulsar la federació catalana. Mitjans de comunicacions com ara *Avui* han expressat que la FATEC va ser expulsada per defensar el català.

2010, maig - França i el Poder Judicial espanyol demanen als tribunals de Catalunya que no remetin sentències en català. França només accepta, al marge del francès, l'anglès, l'italià, l'alemany i el castellà, i "no acceptarà cap altra llengua".

2010, 9 de juliol - es fa pública la sentència del TC respecte l'Estatut de Catalunya: entre altres imposicions estableix que el català no és la llengua preferent de l'administració a Catalunya ni tampoc la llengua vehicular del sistema educatiu.

2010, 11 de novembre - Espanya es nega a complir els acords per les traduccions al català a la UE. El govern espanyol admet que és una decisió plenament conscient i avisa que no té cap intenció de complir-los. El secretari d'Estat espanyol per a la UE ho justifica per la crisi econòmica.

2010, 22 de desembre - el Tribunal Suprem espanyol fa pública una sentència segons la qual el castellà seria també llengua vehicular en l'escola catalana. Fa perillar la immersió lingüística, avalada per la UE després de la votació de "*Multilingualism: an asset for Europe and a shared commitment*" i escollida democràticament pel Parlament de Catalunya el 1983.

2011, gener - vint anys després dels compromisos adquirits el 28 de gener de 1991 per la Unió Europea que demanaven un tracte diferenciat per a la llengua catalana, coneguts com a resolució Reding, no s'han complert ni de lluny. Amb l'entrada dels nous països a la UE, ara són llengües oficials molts idiomes que tenen molts menys parlants que el català. Ni tan sols hi ha versió catalana del Tractat de Lisboa, que va entrar en vigor el 2009. Horitzó Europa va enviar l'any passat cartes escrites en català a les institucions europees i algunes van tornar escrites en castellà o francès. Altres, com la de la Comissió Europea, no van tornar.

2011, 20 de gener - Alicia Sánchez-Camacho argumenta que està en contra de que es parli català al senat per raons econòmiques, la traducció comporta una despesa de 350.000 euros anuals, i que el castellà és la llengua comuna per a tothom pugui entendre's.

2011, 28 de gener - ADIF no atén una consulta d'un passatger discapacitat per ser en valencià i no parlar en cristiano.

2011, 2 de febrer - es difon que, segons una denúncia presentada davant el Síndic de Greuges del País Valencià, un metge d'urgències d'Alcoi es va negar a atendre a un home de 80 anys perquè s'expressava en català i no en castellà. El síndic de greuges no ha pogut constatar la realitat dels fets denunciats.

2011, 12 de febrer - Raül Agné, entrenador del Girona Futbol Club, abandona la roda de premsa del partit que ha guanyat al camp de l'Osca perquè no el deixen respondre en català després d'haver respost algunes preguntes dels periodistes locals en espanyol. L'endemà, el CD Huesca es posà del costat dels periodistes que no van permetre que parlés en català i va carregar contra Agné per "negar-se a contestar en castellà".

2011, 16 de febrer - l'Associació de Pares d'Alumnes de l'escola pública de la Catalunya del Nord denuncien l'asfíxia del català a l'ensenyament i recorden que 1 de cada 4 famílies volen un ensenyament bilingüe però només l'assoleixen un 5% dels alumnes.

2011, 16 de febrer - els presentadors del programa Zona Champions, de la televisió pública Telemadrid, van queixar-se que Guardiola contestava preguntes "en tots els idiomes menys en castellà" en la roda de premsa posterior al partit contra l'Arsenal a Londres. "Ha parlat en català, en anglès, en francès, fins i tot en italià, però res de castellà. No els el podem posar perquè no l'entendrien. És una pena", anuncien. Instants després, el reporter que tenen a Londres els avisa que Guardiola, finalment, està parlant en castellà i hi connecten de seguida, però no hi arriben a temps. "És clar, si només respon en castellà una de cada vint preguntes, no hi ha manera", es queixa el presentador. I promet que ho tornaran a intentar "quan Guardiola tingui un altre moment de lucidesa hispana".

2011, 23 de febrer - l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) va denunciar que la Generalitat valenciana incomplia sistemàticament la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) i l'Estatut del País Valencià ja que no garantia l'ensenyament en valencià en igualtat de condicions amb el castellà com garantia en teoria el marc legal.

2011, 11 de març - l'Associació de Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia va denunciar que l'ús del català als jutjats i als tribunals de justícia catalans estava experimentant un retrocés i era "pràcticament inexistent". El 2009 només el 16 % de les sentències es van dictar en llengua catalana.

2011, 15 de març - el TSJC suspèn parts del reglament lingüístic de la Diputació de Girona on s'hi estableix que els rètols, impresos i actuacions internes de la institució han de ser en català.

2011, 22 de març - el PP titlla «d'intolerable» que es parli en català al Congrés de Diputats. José Bono compara parlar castellà amb la llei del Tabac: "les lleis encara que no li agradin s'han de complir".

2011, maig - José María Aristóteles Magán, jutge de Lleida, va dir que considerava "una falta de respecte i de mínima educació" fer servir la llengua catalana als jutjats.

Actualment els ciutadans de Catalunya i de la resta dels països de llengua catalana poden disposar d'un passaport en 22 llengües, però no en català.